

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolæ per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Med. I. De Fine hominis & Religiosi, vel Sacerdotis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48834)

regendos aliorum committunt arbitrio, licet tam facile
suis decipi possint, & verò etiam sæpè decipiantur, quanto
benignius tu temetipsum totum arbitrio Dei tui regendum
committere debeas, utpotè quem scis & sapientissimum, &
amantissimum esse. atque adeò nihil aliud suasurum, nisi
quod & ipsi maximè honorificum, & tibi utilissimum esse
ignoverit; Dic ergo cum S. Davide, Paratum cor meum
Domine, paratum cor meum; & cum Samuele: Loquere Do-
mine, quia audit servus tuus; Colloq. ad Christum, cum
mana tui in manus illius resignatione.

Pro Prima Die.

MEDITATIO I.

DE FINE HOMINIS, ET RELIGIOSI,
VEL SACERDOTIS.

Espera. Fecisti nos Domine, ad te, & inquietum est cor
nostrum, donec requiescat in te. S. Aug. l. 1. Confess.

Punctum I.

Considera I. Cùm Deus universa propter semetipsum o-
peratus sit, uti prov. 16. dicitur, meritò inde deduci, homi-
ni quoque finem ultimum esse Deum, atque adeò rectè à
signatio dictum esse, quòd homo creatus sit, ut Dominum
suum reveretur, & amet, eique serviens salvus fiat.

Considera II. Religiosi vel Sacerdotis finem in eo maxi-
mè differre à fine Hominis, quòd Religiosus vi status sui, &
mediorum, quæ à Religione ei offeruntur, teneatur perfe-
ctiori quodam modo servire Deo, unde sicut optima Chri-
stiani hominis perfectio est, præcepta Dei, & Ecclesiæ perfe-
ctè observare: ita optima quoque Religiosi hominis vel Sa-
cerdotis perfectio est, communia quæque Religionis vel sta-
tus opera exactè juxta ejusdem Regulas perficere.

Considera III. Si quis Christianus summas jure meritò
gratias agere tenetur, quod è tot millionibus infide-
m electus, atque ad Christianam Religionem, in qua ser-
vare Deo regnare est, admissus sit, quantam tu gratiarum a-
ctionem eidem Deo tuo debeas, qui è tot millionibus non fo-
m infidelium sed etiam Christianorum, te licet prorsus

immerentem elegit, atque in Religiosum vel Ecclesiasticum statum, in quo inter intimos illius amicos vitam beatam degeres, innumerâsque cœlestium meritorum operâs, ut viendo comparares, tam benevolè vocavit, an non ergo proclamabis cum S. Davide, quid retribuam Domino pro omnibus, quæ retribuit mihi? vota mea Domino reddam coram omni populo ejus. Colloq. ad SS. PP.

Punctum II.

Confidera I. Quemadmodû in rebus naturalibus certitudinâ quotidianâ compertum est, nullam earum quietam posse, donec locum finemque suum naturalem obtineat: ita in aëre, terra, igne, & aqua maximè videre est, ita id ipsum de homine quoque merito dici posse, ut scilicet tantum quietem sibi polliceri nō possit, donec in fine suo ultimo, pro quo creatus est, requiescat, hinc rectè S. August. dixit: *Confitebor tibi, Domine, ad te, & inquietam est cor nostrum, donec requiescat in te.*

Confidera II. Quàm vera sit hæc doctrina, quàm frequentibus multorum, & Salomonis maximè, experientia comprobata, si enim ille, qui omnia, quæ desideraverit, oculi ejus, non negavit eis, nec prohibuit cor suum, ut in omni voluptate frueretur, adeò tamen his rebus factus est, ut fateri coactus sit, vidisse se in omnibus vanitatem, afflictionem animi, & nihil permanere sub sole, quantum minus requies sperari poterit ab alio, qui ne millefimam partem eorum bonorum partem percipere potest?

Confidera III. Quantò minùs aliquis Religiosus vel Ecclesiasticus quietus quiescere unquam possit, si finem, propter quem Religionem vel statum Ecclesiasticum venit, obtinere non studeat; an non de illo verificabitur sapientissimum illud Thomæ de Kempis, l. 1. c. 27. effatum: *Religiosus negligens ac tepidus habet tribulationem, super tribulationem in omni parte patitur angustiam, quia interiore consolatione caret, & exteriorem quarere prohibetur, an non ergo mentorum more omnia, quæ à finis tui centriq; consecutione impediunt, cum summa violentia removebis, ut tandem liquando ad optatum perfectionis, amorisque divini statum pervenias? Colloq. ad B. V.*

Punctum III.

Considera I. Quid potissimum hæcenus te impediverit, pro minus finem tibi in Religioso vel Ecclesiastico statu præfixum consequi toto animi conatu nitereris, an non exigua de vocatione bonisque in statu tali contentis æstimatio? an non defectus seriæ resolutionis, quâ resolvere te debebas, ad mundum ejusque vanitates penitus abnegandas, Christi-que jugum suave suscipiendum? an non neglecta consideratio finis, propter quem sub Religionis tuæ vel Ecclesiæ vexillum convolâsti?

Considera II. Si, ut quietem corpori concedas, omnia, quæ eam impedire possunt, tam sollicitè removes, quanto magis, ut jugem animo tuo quietem in hac etiam vita concilies, prædicta impedimenta omni studio removeere debeas. O si aliquando (ut cum Horatio loquat) frigida curarum fomenta relinquere posses; quò te cœlestis sapientia duceret, iras. Hoc opus, hoc studium, constanti pectore versa.

Considera III. Quibus medijs dicta impedimenta removeere velis, videlicet dignitatem, felicitatèque tui status frequenter & accuratè perpendendo, sæpius quoque illud S. Bernardi tibi accinendo: Bernarde: ad quid venisti? atque adeò generosam tandem resolutionem concipiendo non priùs quiescendi, donec à Mundo, rebúsque omnibus creatus avulsus, soli Deo tuo totus adhæreas. Verbo: illud deinceps in ore, animoque erit perpetuò: *aut mori, aut sanctum fieri.* Colloq. ad Christum.

MEDITATIO II.

DE PECCATIS.

Punctum I.

Considera I. Quantum malum sit vel minimum peccatum veniale, quòd scilicet sit majus malum omnibus penuriis, opprobriis, morbis, tormentis, & ipso inferno, unde communis est sententia Doctorum, neque pro omnibus à se, & toto Mundo avertendis malis vel minimum peccatum veniale licitè perpetrari posse; quàm ipsam gravitatem clariùs perspicias ex gravitate pænæ, quâ Dominus DEUS peccatum